Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság
3.K.32149/2013/7.

A bíróság a dr. R. Zs ügyvéd ( ) által képviselt **TOP Taxi-2000000 Kft.** (1117 Budapest, Kondorosi út 2/A.) **felperesnek** - a dr. Hargitai Árpád által képviselt **Gazdasági Versenyhivatal Versenytanácsa** (1054 Budapest, Alkotmány u.5.) **alperes** ellen versenyfelügyeleti ügyben hozott közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálata iránt indított perében meghozta az alábbi

í t é l e t e t:

A bíróság felperes keresetét **elutasítja.**

Kötelezi a bíróság felperest, hogy az illetékes adóhatóság külön felhívására utólag fizessen meg 102.000.-Ft (azaz Százkettőezer forint) eljárási illetéket.

Kötelezi a bíróság felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg alperesnek 10.000.-Ft (azaz Tízezer forint) perköltséget.

Az ítélet ellen a kézhezvételtől számított 15 napon belül a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróságnál három példányban előterjesztett, a Fővárosi Törvényszékhez címezett fellebbezéssel lehet élni.

I N D O K O L Á S:

A perben a bíróság a következő tényállást állapította meg:

A személyszállítással foglalkozó felperesi gazdasági társaság 2011. április 5. és december 30. között az Echo Televízióban sugárzott 10 másodperces reklámspotban, illetve 2011. márciustól 2011. június 6-ig a taxin elhelyezett matricákon elmulasztotta közölni, hogy a népszerűsített 164.-Ft/km tarifa csak a törzsutaskártyával rendelkezők számára, valamint telefonos megrendelések esetén, és a szerződéses partnerek számára kerül alkalmazásra.

Az alperesi hatóság vizsgálatot indított 2012. június 6-án annak vizsgálatára, hogy felperes és a Taxi-2000 Hungary Zrt. megsértették-e a fogyasztókkal szembeni tisztességtelen kereskedelmi gyakorlat tilalmáról szóló 2008. évi XLVII. törvény (Fttv.) rendelkezéseit, amikor több kommunikációs eszközön szolgáltatásukat 164.-Ft/km díjon hirdették, amely ár csak egy meghatározott fogyasztói kör számára volt elérhető, azonban ez az információ az egyes kommunikációs eszközökön nem került a fogyasztók számára érzékelhetően feltüntetésre.

Az eljárás lefolytatását követően alperes a Vj/044/2012. számú határozatával megállapította, hogy a Taxi-2000 Hungary Zrt. f.a., illetve felperes a fogyasztókkal szemben tisztességtelen gyakorlatot folytatott azáltal, hogy a Taxi-2000 Hungary Zrt. f.a. a 2009. május 20. és 2011. február 28. közötti időszakban, felperes a 2011. március 18. és 2012. június 6. közötti időszakban a fogyasztók megtévesztésére alkalmas kereskedelmi kommunikációkat alkalmazott, amikor egyes kommunikációs eszközökön elhallgatták, illetve nem érzékelhető módon tüntették fel a 164.-Ft/km viteldíj alkalmazásának feltételeit.
Alperes a határozat kézhezvételétől számított 15 nap elteltével megtiltotta a jogsértő magatartás további folytatását, illetve a Taxi-2000 Hungary Zrt.-t f.a.-t 2.200.0000.-Ft, felperest pedig 1.700.000.-Ft bírság megfizetésére kötelezte.

A határozat indoklása szerint az árra vonatkozó közlések lényegesnek minősülnek a fogyasztói döntések befolyásolása szempontjából. Az ár a fogyasztói döntést befolyásoló egyik legfontosabb szempont, ezért nem mellőzhető annak világos és egyértelmű közlése. Egy reklámállítás értelmezése során nem bír jelentőséggel, hogy a vállalkozás a kifogásolt állítást miként értelmezi, a közléssel mit szeretett volna kifejezésre juttatni, mivel azt a fogyasztó szempontjából kell értelmezni.
A fogyasztók körében az ugyan tudott lehetett, hogy a taxi-szolgáltatások igénybevétele esetén különböző tarifák léteznek, ezek részletei azonban nem közismertek, így különösen a viteldíj közlése alapján nem szükségszerűen válik egyértelművé, hogy az adott kedvező viteldíj általános érvénnyel, vagy csak korlátozott körben, promóciós jelleggel kerül-e alkalmazásra, ez pedig az ügyben vizsgált reklámok egy részéből nem derült ki.
A gépjárműre elhelyezett matrican közzétett 164.-Ft/km tarifa alkalmazási körére vonatkozó információ elrejtése a fogyasztó ügyleti döntéseinek befolyásolására alkalmas lehetett, azáltal a fogyasztói döntéseket tisztességtelenül befolyásolhatta.
A jogsértést nem szüntette meg azon körülmény sem, hogy a taxiba beszállva a fogyasztó más matricák révén további információkhoz juthatott.
A jogsértés megállapítását követően alperes az eset összes körülményeit, az enyhítő és a súlyosbító körülményeket figyelembe véve állapította meg a jogkövetkezményt.

A határozat ellen felperes kereseti kérelmet terjesztett elő, amelyben hivatkozott arra, hogy az alperesi határozat megalapozatlan és jogsértő. Álláspontja szerint csak egyetlen egy réteg lehetett elméletileg, amely nem értesült a reklámszövegből a kedvezményről, amelyik az utcán inti le a járművet, azonban felperes szerint ez a szám az összes fuvar 1 %-át sem éri el, tehát statisztikailag szinte kimutathatatlan az, hogy valamelyik fogyasztói réteg érdekeit sértené. Akit pedig érintett, tehát aki a kedvezményt igénybe vehette, az pedig amúgy is tudott róla.

Alperes a kereset elutasítását kérte arra hivatkozva, hogy a határozat megalapozott és jogszerű.

A kereset **nem alapos.**

Az **Fttv. 3. § (1) bekezdése** alapján tilos a tisztességtelen kereskedelmi gyakorlat.

Az **Fttv. 3. § (3) bekezdése** szerint a (2) bekezdés értelmében tisztességtelen különösen az a kereskedelmi gyakorlat, amely megtévesztő (6. § és 7. §) vagy agresszív (8.§).

Az **Fttv. 4. § (1) bekezdése** értelmében a kereskedelmi gyakorlat megítélése során az olyan fogyasztó magatartását kell alapul venni, aki ésszerűen, tájékozottan, az adott helyzetben általában elvárható figyelmességgel és körültekintéssel jár el, figyelembe véve az adott kereskedelmi gyakorlat, illetve áru nyelvi, kulturális és szociális vonatkozásait is. Ha a kereskedelmi gyakorlat a fogyasztók egy meghatározott csoportjára irányul, akkor az adott csoport tagjaira általánosan jellemző magatartást kell figyelembe venni.

Az **Fttv. 7. § (1) bekezdése** alapján megtévesztő az a kereskedelmi gyakorlat, amely
a) figyelembe véve valamennyi tényszerű körülményt, továbbá a kommunikáció eszközének korlátait, az adott helyzetben a fogyasztó tájékozott ügyleti döntéséhez szükséges és ezért jelentős információt elhallgat, elrejt, vagy azt homályos, érthetetlen, félreérthető, vagy időszerűtlen módon bocsátja rendelkezésre, vagy nem nevezi meg az adott kereskedelmi gyakorlat kereskedelmi célját, amennyiben az a körülményekből nem derül ki, és
b) ezáltal a fogyasztót olyan ügyleti döntés meghozatalára készteti, amelyet egyébként nem hozott volna meg, vagy erre alkalmas (a továbbiakban: megtévesztő mulasztás).

Az **Fttv. 14. §-a** értelmében a vállalkozás - az eljáró hatóság felhívására - a kereskedelmi gyakorlat részét képező tényállás valóságát igazolni köteles. Ha a vállalkozás nem tesz eleget ennek a kötelezettségnek, úgy kell tekinteni, hogy a tényállítás nem felelt meg a valóságnak. Erre a vállalkozást a hatóság felhívásában figyelmeztetni kell.

Helytállóan hivatkozott alperes arra, hogy a reklámot önmagában kell értékelni, függetlenül a többi tudomásszerzési lehetőségtől. Közömbös tehát adott esetben a fogyasztó megtévesztése, vagy megtéveszthetősége szempontjából az, hogy a fogyasztó esetleg később, már adott esetben a szolgáltatás igénybevételének megkezdését követően (ti. a gépkocsiban ülve) további információkat szerezhet, a versenyjog ugyanis a fogyasztói ügyletek minden szakaszát védi egymástól függetlenül is.
Adott esetben a taxigépkocsi leintése, a beszállás is már egy olyan ügyleti döntésnek minősül, amit a versenyjognak védeni kell, és amely esetében a jogsértés már önmagában is megvalósulhat.
A gépkocsi leintése és a beszállás sok esetben eleve determinálja a későbbi tényleges ügyleti-üzleti döntést. Ezen mozzanat előtt nagyon sok esetben nincs tényleges és életszerű lehetősége a fogyasztónak a széles körű és komplex tájékozódásra.
Egy teljes körű, komplex tájékozódás egyébként egy ilyen jellegű szolgáltatás igénybevételét megelőzően (amely igénybevétel számos esetben ad hoc jelleggel, pillanatnyi döntés révén realizálódik), nem is várható el a fogyasztótól, különös tekintettel arra, hogy a reklámok, üzleti tájékoztatások szavahihetőségének ellenőrzése nem tehető a fogyasztó kötelezettségévé.

Felperes állításával szemben a bíróság álláspontja szerint nem minősíthető köztudomású ténynek, hogy a telefonos rendelés esetén kedvezőbb tarifa kerül alkalmazásra, hiszen azok, akik nagyon ritkán - vagy csak egyszeri alkalommal - vesznek igénybe taxit, nem kell, hogy feltétlenül ezen információ birtokában legyenek.

Felperes nem bizonyította azon - általa vélelmezett - korrelációt sem, hogy a telefonszám egyidejű közlése egyértelműen tudatosította a szolgáltatás iránt esetleg érdeklődőkben, hogy a közölt tarifa csak a telefonos rendelések esetén kerül alkalmazásra.
A telefonszám és a kedvezményes tarifa közötti összefüggés nem derül ki a kifogásolt reklámokból.
A telefonszám feltüntetése egy ilyen jellegű szolgáltatás esetében - ahol valóban nagy hányadot tehet ki a telefonos rendelések száma - elfogadott gyakorlatnak tekinthető, amely alapján nem lehet a felperes által feltételezett összefüggést automatikusan levonni.

Nem volt helytálló felperes hivatkozása arra, hogy az 1 %, vagy az alatt levő fogyasztói kör, amelyet esetleg érinthetett a jogsértés, elhanyagolható mértékű, miután ez is több ezer embert jelenthetett adott esetben, és a jogalkotó nem kívánta arányszámokhoz vagy mértékhez kötni a jogsértés megállapíthatóságát.
Önmagában ugyanakkor már az alkalmasság is elegendő a jogsértés megállapításához, tehát nem szükséges a konkrét megtévesztés - akár egyetlen egy esetben történő - bekövetkezése sem.

Közömbös a jogsértés szempontjából azon - felperes által szintén hivatkozott - körülmény, hogy a az általa közzétett reklámok egy része vonatkozásában alperes nem állapított meg jogsértést.
Az, hogy bizonyos esetekben jogszerű volt a fogyasztók tájékoztatása, nem jelenti, azt, hogy ne kellene minden egyes más esetben is betartani a vonatkozó jogszabályokat.

Nem lehet abból a feltevésből kiindulni, hogy minden fogyasztó minden reklámmal szembesül és azok együttes szintézise alapján majd birtokába kerül minden szükséges információnak.

A kifogásolt reklámok nem fogalmaztak meg egyértelmű korrelációt a telefonos rendelés és az adott 164.-Ft/km tarifa között.

Felperesnek minden további nélkül lett volna a fizikai, műszaki és technikai lehetősége arra, hogy a fogyasztók számára minden esetben és módon egyértelmű, megfelelő és jogszerű tájékoztatást nyújtson.

Felperes nem cáfolta azon alperesi megállapítást, hogy a szűkítő feltételek lényegesen kisebb betűmérettel kerültek feltüntetésre. Ez a megjelenítés viszont egyértelműen hátrányosan befolyásolhatta az adott információ észlelését és a fogyasztó - sokszor pillanatok alatt - meghozott döntését (ti. a leintés és beszállás).

A jogsértés megállapítását követően alperes az eset összes körülményeit megfelelő módon értékelve döntött a jogkövetkezményről. E körben az értékelés szempontjai megállapíthatók, a következtetések okszerűek.
A kiszabott bírság nem tekinthető túlzottnak vagy aránytalannak, megfelel a generális és speciális prevenció céljainak.

Mindezek alapján a bíróság megállapította, hogy alperes a tényállást megfelelő módon és a szükséges mértékben feltárta, majd annak alapján okszerű következtetések révén megalapozott és jogszerű döntést hozott.

Az illetékre és a perköltségre vonatkozó rendelkezés a **Pp. 78. § (1) bekezdésén**, az **1990. évi XCIII. törvény 39. § (3) a) pontján** és a **42. § (1) a) pontján**, valamint a **32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3. §-án** alapul.

Budapest, 2014. január 14.

dr. Mohay György s.k.
bíró